

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc T-468/14

HOLISTIC INNOVATION INSTITUTE v. KOMISE
proti
Evropské komisi

„Finanční pomoc — Výzkum — Sedmý rámcový program pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007 — 2013) — Projekt eDIGIREGION — Rozhodnutí Komise o odmítnutí účasti podniku — Žaloba na neplatnost — Lhůta pro podání žaloby — Počátek — Nepřípustnost — Mimosmluvní odpovědnost — Morální újma — Dostatečně závažné porušení právní normy, která přiznává práva jednotlivcům“

Shrnutí – Rozsudek Tribunálu (šestého senátu) ze dne 12. května 2016

1. *Žaloba na neplatnost — Lhůty — Kogentní charakter — Přezkum unijním soudem z úřední povinnosti*

[Článek 263 šestý pododstavec SFEU; jednací řád Tribunálu (1991), čl. 102 odst. 2]

2. *Soudní řízení — Lhůty pro podání žaloby — Žaloba podaná telefaxem — Lhůta pro podání podepsaného prvopisu — Výchozí bod — Datum přijetí telefaxu, a nikoliv datum uplynutí lhůty pro podání žaloby*

[Jednací řád Tribunálu (1991), čl. 43 odst. 6]

3. *Soudní řízení — Návrh na zahájení řízení — Formální náležitosti — Nepředložení podepsaného prvopisu žaloby před uplynutím lhůty — Nepřípustnost*

[Jednací řád Tribunálu (1991), čl. 44 odst. 6]

4. *Soudní řízení — Lhůty pro podání žaloby — Prekluze — Omluvitelný omyl — Pojem — Podání žaloby bez podpisu advokáta na žalobě — Vyloučení*

[Jednací řád Tribunálu (1991), čl. 43 odst. 1 první pododstavec]

5. *Soudní řízení — Návrh na zahájení řízení — Formální náležitosti — Vlastnoruční podpis advokáta — Podstatná náležitost se striktním uplatněním — Možnost pozdější nápravy — Neexistence — Porušení práva na účinný opravný prostředek — Neexistence*

[Jednací řád Tribunálu (1991), čl. 43 odst. 1 první pododstavec]

6. *Mimosmluvní odpovědnost — Podmínky — Protiprávnost — Újma — Příčinná souvislost — Kumulativní podmínky — Neexistence jedné z těchto podmínek — Zamítnutí žaloby na náhradu škody v plném rozsahu*

(Článek 340 druhý pododstavec SFEU)

7. *Žaloba na náhradu škody — Autonomie ve vztahu k žalobě na neplatnost — Žaloba směřující ke zrušení individuálního rozhodnutí, proti němuž již nelze podat opravný prostředek — Nepřípustnost*

(Článek 268 SFEU a čl. 340 druhý pododstavec SFEU)

8. *Řízení — Předložení nových žalobních důvodů v průběhu řízení — Podmínky — Rozšíření existujícího žalobního důvodu — Přípustnost*

[Jednací řád Tribunálu (1991), čl. 44 odst. 1 písm. c) a čl. 48 odst. 2]

1. Viz znění rozhodnutí.

(viz bod 25)

2. Na základě čl. 43 odst. 6 jednacího řádu Tribunálu ze dne 2. května 1991 je den, kdy je stejnopis podepsaného prvopisu podání doručen do kanceláře Tribunálu telefaxem nebo elektronickou poštou, rozhodný pro účely zachování procesních lhůt pouze v případě, že podepsaný prvopis podání je doručen do této kanceláře do deseti dnů po přijetí telefaxu či elektronické pošty.

(viz bod 28)

3. Viz znění rozhodnutí.

(viz bod 31)

4. Pojem omluvitelného omylu je nutno vykládat striktně a může se týkat pouze výjimečných okolností. V případě podání žaloby bez podpisu advokáta na žalobě je v tomto ohledu třeba zamítnout argument žalobkyně, jenž vychází z omluvitelnosti omylu, jenž nastal kvůli tomu, že podle vnitrostátního práva je chybějící podpis advokáta na žalobě napravitelný. Za přípravu, kontrolu a ověření procesních písemností, jež mají být předloženy soudní kanceláři, přitom odpovídá advokát dotčeného účastníka řízení.

(viz bod 32)

5. Skutečnost, že chybějící podpis advokáta na žalobě není v unijním právu odstranitelnou vadou, nezpochybnuje právo na účinný opravný prostředek. Striktní použití procesních pravidel totiž odpovídá požadavku právní jistoty a nutnosti zabránit jakékoli diskriminaci nebo jakémukoli svévolnému zacházení při výkonu spravedlnosti. Ačkoli podmínky podání žalob a lhůty pro podání žalob omezují právo na přístup k soudu, toto omezení nepředstavuje zásah do samotné podstaty tohoto základního práva na skutečnou soudní ochranu, a to tím spíše, že dotčená pravidla jsou jasná a nevykazují zvláštní výkladovou obtížnost.

(viz bod 33)

6. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 41–44)

7. Žaloba na náhradu škody založená na čl. 340 druhém pododstavci SFEU je samostatným procesním prostředkem v rámci procesních prostředků v unijním právu, takže nepřípustnost žaloby na neplatnost nezpůsobuje sama o sobě nepřípustnost žaloby na náhradu škody.

I když účastník řízení může postupovat tak, že podá žalobu na náhradu škody, přičemž žádné ustanovení ho nenutí domáhat se zrušení protiprávního aktu, který mu způsobuje újmu, nesmí nicméně tímto způsobem obcházet nepřípustnost návrhu, který se týká stejné protiprávnosti a má stejný finanční cíl.

Žaloba na náhradu škody tak musí být prohlášena za nepřípustnou, jestliže ve skutečnosti směřuje k tomu, aby bylo zrušeno individuální pravomocné rozhodnutí a jestliže by zapříčinila zrušení právních účinků tohoto rozhodnutí, kdyby jí bylo vyhověno. Tak je tomu, jestliže žalobce prostřednictvím žaloby na náhradu škody usiluje o dosažení výsledku, jenž je totožný s výsledkem, který by mu přinesl úspěch žaloby na neplatnost, již opomněl včas podat.

Kromě toho by žaloba na náhradu škody mohla rovněž zrušit právní účinky pravomocného rozhodnutí, pokud by žalobce usiloval o širší prospěch, jenž by však zahrnoval prospěch, který by mohl získat z rozsudku prohlašujícího neplatnost. Aby však v takové situaci bylo možno dospět k závěru o nepřípustnosti žaloby na náhradu škody, je nezbytné konstatovat existenci úzké spojitosti mezi žalobou na náhradu škody a žalobou na neplatnost.

(viz body 45–48)

8. Viz znění rozhodnutí.

(viz bod 79)